

Grund, at man var enig i Realiteten, og det er jo af ikke ringe Betydning, naar Spørgsmaalet er, om man skal afgøre en Ting ved særlig Lov eller ved Finansloven, idet Landstinget, naar den kommer paa særlig Lov, har ganske den samme Ret til at øve Indflydelse paa Afgørelsen, som Folketinget har, hvad man ikke kan sige, det har ved Finansloven — i hvert Fald kan det ikke gøre den gældende.

Det glæder mig at høre, at der er Udsigt til, at Indtægterne vil indgaa rigeligere end anslaaet for det forløbne Aar. Naar den højtærede Minister mente, at det var særlig de handlende, der havde haft større Indtægter — alle har haft større Indtægter, men særlig de handlende —, og at dette var en Grund til at opretholde Bestemmelser, som gjorde det muligt at forhindre de handlende i at tage ublu Fortjeneste, er jeg enig heri. Jeg tror ikke, at nogen ønsker at slette Bestemmelser, som i den Henseende maatte være nødvendige.

Den højtærede Minister mente, at hvis vi skulde bruge flere Penge til næste Aar end dem, der kan komme ind ad ordinær Vej, maatte man hellere ty til nye Skatter end til Laan, og dette kan jeg være enig i. Der har været megen Tale om, at man til næste Aar skulde have en særlig Skat netop for at skaffe de Penge, som man ekstraordinært maatte faa Brug for. Men i Længden kan man ikke have Skatter af den Art, som man har haft i de senere Aar; de vil heller ikke give tilnærmelsesvis det samme, som de hidtil har givet. Og jeg nærer meget stor Frygt for, at ogsaa den almindelige Skatteevne og som Følge deraf de ordinære Skatter paa Indtægt og Formue ret hurtigt vil vise sig at gaa betydeligt ned.

Den højtærede Minister begyndte med at sige, at naar Landstinget i Aar havde faaet Finansloven med saa kort Frist, var vi flere om at dele Skylden derfor, ogsaa Landstinget havde sin Skyld. Jeg tror ikke, at det vilde tjene nogen almindelig Interesse, om jeg gav mig til at kaste Bold med den højtærede Minister om, hvor Skylden ligger, det er vist bedst at lade det Spørgsmaal ligge.

Hermed sluttede Forhandlingen. †

Lovforslagets §§ 1—28 (se Tillæg C. Sp. 481) og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet og ansætte et nyt Møde til i Dag, Mandag den 31. Marts, Kl. 2 med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om et indenlandsk Statslaan.

Mødet hævet Kl. 1⁵⁵.

110. Møde.

Mandag den 31. Marts Kl. 2.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Optagelse af et indenlandsk Statslaan.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1319; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2035).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden. Sagen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Som Bidrag til Belysning af, hvorvidt dette Statslaan i Forbindelse med det allerede tidligere stiftede Statslaan vil være tilstrækkeligt til at dække indeværende Finansaaars Underskud, har Udvalget hos Finansministeriet udbedt sig Oplysninger om de finansielle Resultater af Tillægsbevillingsloven, forsaavidt man paa dette Tidspunkt er i Stand til at overse dem. Ud-